

BORŠOVSKÝ ZPRAVODAJ

6 / 2020

SDH Boršov nad Vltavou
Smutné výročí
Představení knihy Zámeček Poříčí

Slovo starosty

První půlka roku 2020 tak jak proběhla, byla ještě před pár měsíci těžko představitelná. Koho by napadlo, že v naší blahobytné postupně digitalizované společnosti budou tři hlavní postuláty pro bezpečný život: hadr na ústech, mytí rukou podle návodu a „zavírání oken a dveří“. Nyní již to víme a nestačíme se divit.

Co očekávat třeba od takové Světové zdravotnické organizace WHO, jejímž prezidentem je Tedros Adhanom Ghebreyesus, bývalý ministr zdravotnictví a zahraničí v Etiopii (jejím hlavním obchodním partnerem je Čína)?

Rázně a rozhodně se zachovala i naše EU. Současná předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyen, bývalá nejdéle sloužící ministryně obrany Německa, celkem 5,5 roku, jinak velice vzdělaná občanka Evropy, německý Bundeswehr postupně uzemnila. Ze stovek stíhaček Tornádo jsou letuschopné desítky, různé modifikace hlavních bojových tanků Leopard jsou rozprodávány do Maďarska a především do Polska a hořkou pilulkou pro armádu na Rýnu muselo být velení polského generála německému kontingentu v Iráku.

Jako kdyby již neplatilo zahradnické: Ze silného jenom silné, ze slabého jenom slabé. Po desetiletí kulturní, mediální, vzdělávací masáže pod heslem korektnost se útočí na přirozenou soutěživost, tradiční rodinu, základy svobody, soukromé vlastnictví, na vše po tisíciletí formované naší severní civilizací. A tak se vlády ujímá šílená genderová pokřivenost nepřející zodpovědným a rozhodným. Bohužel nikdo nechce vykřiknout jako v pohádce Hanse Christiana Andersena: Císař je nahý! Stále častěji je slyšet, že dnešní svět spasí průmysl 4.0, totální digitalizace. Totální digitalizace? Jistě ne, svět nul a jedniček atomizuje společnost, vede k pocitu, že vlastně státní útvar ani nepotřebujeme, ale digi svět nikdy nemůže nahradit sílu osobního setkávání, což jsme pociťovali právě v těchto měsících, kdy se náš rychle ubíhající svět připozastavil.

Máme obavy o bytí jako by dva měsíce zpomalení znamenaly pět válečných let. Jaká bude ekonomika? Zase rychle zapomeneme a budeme objednávat jen to nejlacinější Made in China? A je vůbec ekonomika tím hlavním, co utváří pocit štěstí ze života samého? Říkám ne, ale mnozí to vidí jinak.

Na podzim tohoto roku se začne stavět silnice spojující naši E55 s budoucí dálnicí D3, tzv. Jižní tangenta. Dva roky budeme se stavbou žít, jsem moc rád, že se nám podařilo přesvědčit investora udělat hlavní zásobovací komunikaci stavby z naší Honskondlovky a tím odklonit dopravní zátěž mimo zastavěnou část obce. Nebylo to jednoduché, ale jak známo, nic se nestane samo. Je osvěžující přeskočit od globálních problémů domů za humna, ale potřeba je obojího. Jsem optimista a věřím, že se nám s kolegy sousedy podaří v září 2021 poprvé projet po cyklostezce na levém břehu Vltavy.

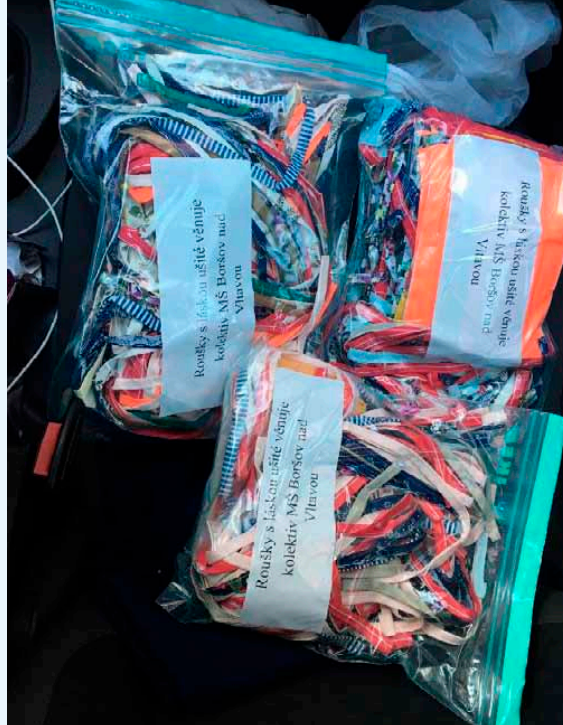
Bud'te rozhodní a zodpovědní, používejte vlastní rozum, a nezapomeňte se občas zasmát i sami sobě, to je ještě dovoleno.

Malá poznámka na závěr. 23. května jsem se dočetl, že v rámci EU budeme donuceni jíst méně masa a pít méně mléka, prý se tak ušetří voda a ubude skleníkových plynů ..., ale kdo mi vyvrátí, že už před 65 miliony lety zaprděli tuto planetu dinosauři?

Mgr. Jan Zeman
starosta obce

Slovo místostarostky

V posledních několika měsících jsme slovo, které se mi dnes už nechce ani vyslovit, skloňovali ve všech pádech s obavou v očích a tísní na srdci. Najednou jsme se ocitli v podmínkách, které nikdo z nás neznal, zůstali jsme odříznuti od svých blízkých, kamarádů, známých, uzavřeni ve svých bytech a začali si zvykat na to, že musíme zvládnout home office, vypracovat s dětmi domácí úkoly, postarat se o mladší děti - ale jak jim vymyslet program, když nikam nemůžeme - něco uvařit a hlavně udržovat v rodině pozitivní náladu, pečovat o domácí krb. Zdá se vám to jak sci-fi? Pro mnohé realita. Potíže se nevyhnuly ani našemu Boršovu. Ze dne na den bylo všechno jinak. Škola i školka zavřená, na ulici jste nepotkali živáčka, všichni jsme sledovali s napětím, jaké novinky přinesou sdělovací prostředky. Postupně se ale život začal znovu probouzet a lidé se starali, jak by mohli pomoci. Největší zájem byl o šití roušek. Díky Tibexu, který nabídl zdarma látky, se přes víkend stala z Boršova krejčovská dílna a do knihovny se soustřeďovaly zásoby nových, krásných roušek různých barev, tvarů i velikostí. Moje děkuji patří všem, kteří se na šití podíleli, ale ráda bych jmenovala paní Moniku Měšťanovou, která ze svých zásob ušila stovky roušek a věnovala je zdarma obci, a zaměstnance MŠ Boršov nad Vltavou, kteří svými ušitými rouškami zásobovali mimo jiné i Porodnici v Českých Budějovicích. Nemohu zapomenout na Pekárnu Srnín a Buca reality, odkud k nám každý týden přijíždělo čerstvé pečivo určené pro naše seniory. Za jejich rozvoz děkujeme SDH Boršov. V naší ZŠ se rychle a kvalitně rozjela nejen distanční výuka, ale zrodila se zde i myšlenka napsat společnou knihu o skřítkovi. Děti byly nadšené, rády se zapojily a v současné době prochází kniha posledními úpravami a my se můžeme těšit na její vydání. Ačkoliv jsme museli zrušit mnohé společenské akce, zavřeli jsme se ve svých domovech, ukázalo se, že si vzájemně dokážeme pomáhat, nejsme si lhostejní. A právě za to patří všem mé upřímné poděkování. Zvládli jsme to a doufejme, že bude pravdivé tvrzení, které se teď proslýchá – druhá vlna nebude!! A i kdyby byla, my se můžeme spolehnout jeden na druhého a znovu si poradíme.

Mgr. Romana Rýcová
místostarostka obce

Smutné výročí

V letošním roce si 20. června připomeneme 400 let od jedné z nejbrutálnějších událostí v historii naší obce. V roce 1620, v den, kdy se naši předci chystali na procesí u příležitosti svátku Božího těla, 18. 6., přepadl Boršov oddíl uherských žoldáků pod velením Nikolause z Eckersteinu. Uherští vojáci v červených uniformách se zakřivenými šavlemi se činili: faráře rozsekali před oltářem, v kostele a v obci pobili okolo pěti desítek vesničanů, vyplnili kostel, vypálili ves.

Uherským žoldákům velel generál dělostřelectva Petr Arnošt Mansfeld, generál českých stavů, který byl pověřen udělením štráfu městu Budějovice, které stálo na císařské straně. Budějovice se mu potrestat nepodařilo, a tak ten budějovický štráf odskákaly sousední obce: Rožnov, Roudné, Planá, Homole, Boršov, Zlatá Koruna...

Vraždění, mučení, vypalování a drancování byly průvodním jevem pro nás dnes těžko pochopitelného válečného konfliktu trvajícího třicet let, ve kterém nešlo o nic menšího než o víru pravou, a tak se do sebe pustili katolíci a evangelíci. O masakru nás informoval

český exulant, spisovatel a historik Pavel Skála ze Zhoře (1583 - 1640). Emigroval do Saska, kde sepsal Historii církevní na více než 16 000 stranách.

Pro venkovany, obyvatele Čech, bylo úplně jedno, zda vojáci hájili barvy císaře, českých stavů, katolíků či evangelíků, výsledek byl vždycky stejný, masakr podle ustáleného dobývacího vzorečku: nepozorovaně zapálit jedno stavení – lidé se sbíhají k ohni – jsou obklíčeni vojáky – vybraný jedinec je brutálně zabit (zabiješ jednoho, vyděsíš deset tisíc...) – paralyzovaní lidé jsou mučeni, aby odevzdali majetek...

Tuto událost si připomeneme v sobotu 20. června 2020 soutěží ve střelbě ze vzduchovek v lomu kousek od jezu v Březí na levém břehu Vltavy. Vedle široké veřejnosti (soutěžit budou dospělí i děti) jsou pozváni i starostové tehdy před 400 lety zničených obcí. Soutěž pod heslem Never more – nikdy více jsme pojmenovali Boršovský masakr.

Mgr. Jan Zeman
starosta obce

Boršovský masakr

Soutěž ve střelbě ze vzduchových zbraní

Organizátor: Myslivecký spolek Boršov nad Vltavou a Obec Boršov nad Vltavou

Místo: lom na levém břehu Vltavy 100 m od jezu Březí proti proudu řeky

Termín: 20. červen 2020 od 14:00 hod. děti, od 16:00 hod. dospělí

Soutěže:

*****děti od 7 do 15 let** střelba na terč (14 x 14 cm) – míření na přesnost ve vzdálenosti 10 m vleže, 5 ran

*****dospělí** – dvoukolová soutěž:

1/ střelba na terč (14 x 14 cm) – míření na přesnost ve vzdálenosti 15 m ve stoje, 5 ran

2/do 2. kola postupuje 16 nejlepších. Vyřazovací soutěž – mířená střelba na rychlost, každý z dvojice do tří plechovek (velikost pivo 0,5l) na vzdálenost 30 m ve stoje, 5 ran

3/ finále - mířená střelba na rychlost, každý z dvojice do tří plechovek na vzdálenost 40 m ve stoje, 5 ran

Zbraně:

Vzduchové pušky nebo pistole, ráže 4,5 mm, hnací ústrojí pružina nebo mechanicky napumpovaný vzduch, předepsané je přebíjení jednotlivých střel, nejsou dovoleny opakovací zbraně se zásobníky střeliva a s nádržemi na stlačený plyn umožňujících více střel. Zbraně budou vybaveny klasickým zaměřovacím ústrojím – hledí a muška. Není dovolen puškohled, kolimátor nebo diopter.

Každý dospělý účastník bude mít svou vlastní zbraň, pro děti možnost zbraň zapůjčit (mezi zapůjčením budou zbraně dezinfikovány).

Střelivo:

Diaboly 4,5 mm, JSB Exact. Střelivo dodá organizátor.

Každý aktivní účastník Boršovského masakru obdrží originální pamětní medaili, k dispozici bude občerstvení, ceny pro vítěze.

Účastnický poplatek:

děti 50,-Kč, dospělí 100,-Kč (pamětní medaile, občerstvení, střelivo)

Všichni účastníci soutěže Boršovský masakr se budou řídit pokyny řídícího střelby, který na začátku soutěže bude definovat: palebnou čaru, střelecká stanoviště a střeliště. Dále povely: Nástup, Nabíjet, Pálit, Palbu zastavit, Zbraň odložit, K terčům. Prostor bude rozdělen na pět sektorů: sektor 10 m, sektor 15 m, sektor plechovky, sektor trénink, sektor diváci a občerstvení.

Kontakt:

Jan Zeman, starosta obce
starosta@borsovnvlt.cz, mobil: 734 385 498

Víte, že máme v Boršově dorosteneckého mistra republiky ve střelbě? Je jím Matěj Nedvěd. Boršovského masakru se bohužel nemůže zúčastnit, protože v tomto termínu plní povinnosti v reprezentaci ČR.

Vliv našich kořenů – křesťanství na naši civilizaci

V minulém článku „Hledání identity“ jsem přiblížil kořeny naší euroatlantické civilizace. Že jsou křesťanské, o tom není pochyb. Západní euroatlantickou civilizaci vybudovala katolická církev s pozdějšími příspěvky protestantských církví, ale stále křesťanských.

Plody křesťanství v hmotné oblasti jsou patrné našim smyslům. Jsou to architektonická díla od drobných sakrálních objektů – křížů v krajině i na vrcholcích hor, kapliček, soch a sousoší, přes výtvarné prvky na fasádách městských domů i venkovských stavení, náhrobky, věže se zvony, smírčí kříže, křížové cesty, sošky P. Marie ve výklencích domů atd., až po kostely, kláštery a velkolepé katedrály. Jsou to i liturgické předměty, oltáře, křtitelnice, kadidelnice, kazatelny, relikviáře, ale i roucha a veškeré vnitřní vybavení chrámů. Církevní památky tvoří většinu pamětihodností v Evropě a jsou cílem domácích i zahraničních návštěvníků. Je tak na ně navázáno obrovské množství pracovních míst v cestovním ruchu a jsou tak významným přínosem pro ekonomiku států.

Je to však i nehmotné dědictví. Například u nás sv. Cyril a sv. Metoděj vytvořili pro jazyk našich předků hlaholici. U nás v Boršově nad Vltavou máme dokonce „Zahradu Hlaholice“. Přinesli však to nejpodstatnější – přeložené „Písmo svaté“ – Evangelium. Tedy základní knihu naší civilizace ve srozumitelném jazyce našich předků. Se svými žáky pak přeložili a také vytvořili řadu dalších prací. Tak mohla začít kultivace života v našem prostoru a díky písmu mohla být zaznamenávána historie zdejšího lidu a jeho veškerého poznání. Započali tak naše kulturní dějiny. Z těch dalších nehmotných statků v Evropě je to slovesná kultura, liturgické texty a písně, próza, poezie i dramatická tvorba (dokonce náš 1. zvukový film jsou Pašijové hry z nám blízkých Hořic). Na půdě církve vznikla vážná hudba – evropský fenomén. Většina autorů vážné hudby skládala církevní i světské skladby, za všechny J. S. Bach či náš světově nejznámější A. Dvořák. V církevní oblasti vznikla i evropská morálka i etika, ale i školství, sociální, ošetrovatelská a zdravotní péče. Středověké kláštery byly centry vzdělanosti, vědy a písem-

nictví. Na hospodářství klášterů navazovali teoretici vědecké ekonomie např. A. Smith. Mezi nehmotné dědictví patří i nejrůznější obřady a způsoby slavení svátků, křty, svatby, pohřby, poutě, velikonoční, svatodušní a vánoční svátky, koledování, řehtání, atd. Chceme-li pochopit literaturu, starší i moderní výtvarní umění musíme znát křesťanství a jeho dějiny a především Starý a Nový zákon. Ty jsou často jejich tématy, ale především se v něm objevují odkazy, citáty, metaforické zkratky a symboly. Jen namátkou Šalamounův soud, apokalypsa, Strom poznání, Kainovo znamení, abrahámoviny, Kristova léta, jako David, jako Goliáš, v jámě Ivové, Jobova zvěst, jako Zacheus, Sodoma-Gomora, zlaté tele, pieta, sedm tučných krav, již ne Šavel ale Pavel, ... Tyto zkratky dokonale vystihují místní, časovou či vztahovou situaci. Např. nedávno se v Boršově nad Vltavou u zámku odhalovala socha sv. Leopolda (Leopold III z počátku 12. století). Je patronem Rakouska a rodin (měl 18 dětí s jedinou manželkou) a šířitelem křesťanského pokoje. Byl hluboce věřícím panovníkem a buďto ve spolupráci s církví kláštery jako centra vzdělanosti a hospodářského rozvoje. Tato moderní socha má náboženské symboly. Sv. Leopold se ve své mírumilovnosti podobá patronu Čech sv. Václavovi, ale také „největšímu“ Čechovi hluboce věřícímu katolíkovci císaři Karlu IV, který se sám i ve spolupráci s církví zasloužil o rozvoj Českého království (Univerzita Karlova, katedrála sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha, Zlatá bula, Nové Město pražské, Emauzy, rozšiřování království, nové obchodní trasy, svatováclavské korunovační klenoty...). Takovýchto příkladů by byla celá řada a ty se promítají i do současné společnosti.

Pro křesťanství je však především důležité to, co není materiální a vnějškové, ale vnitřní život každého jednotlivého člověka a jeho projevy. Člověk je totiž bytostí fyziolo-psycho-socio-spirituální, tedy s tělesnou, duševní, společenskou a duchovní podstatou. Právě duchovnost vyčleňuje člověka z živočišné říše. Je to tedy vertikála co nás v životě vede k přesahům a tím podněcuje k neustálému rozvoji naší civilizace. Pokud nebude duchovnost - vertikála nebude ani civi-

lizace. Nemyslím tím jen hmotný rozvoj lidského společenství díky přírodním a technickým vědám, ale i tomu odpovídající zkvalitňování v oblasti humanitní, právní, bezpečnostní, Svět by se ocitl v chaosu bez hodnot a pravidel. Vše

by díky sobeckým zájmům a absenci solidarity končilo zničující válkou. Jak vidíme díky současné „koronakrizi,“ jsme jako civilizace velmi zranitelní, a to je znásobeno globálním charakterem všech jevů.

Mgr. Josef Cícha

Vážení farníci a všichni milí přátelé,

v tomto roce připadá slavnost „Těla a krve Páně“, která se také nazývá „Boží Tělo“, na 11. června. Jelikož připadá tento den, jako ostatně každý rok, na čtvrtek, oslavíme tuto slavnost společně v našem boršovském kostele sv. Jakuba staršího až následující neděli. Je to slavnost, při níž zvláštním způsobem hledíme na to tajuplné znamení – Ježíše Krista ukrytého v tom malém kousku chleba. Chléb byl vždy Boží dar a sám Ježíš Kristus se nám stal doslova novým Božím darem. Ta malá hostie je naší skutečnou „manou“, kterou nás Pán sytí. Ta hostie není obyčejný chléb, je to opravdový chléb z nebe, skrze nějž se nám sám Pán daruje. Tak to On sám ustanovil při poslední večeři. My se dnes díky tomu s ním můžeme setkávat, vždy a všude na celém světě, kde je sloužena mše svatá. Svatý farář arský Jan Maria Vianney říkal: „Kněz pronese několik slov a Pán na jeho hlas sestupuje z nebes, aby se skryl v malé hostii“. Když tedy jdeme za tímto znamením, jdeme za samotným Pánem. A v modlitbě chceme žádat: ukaž nám v životě ty správné hodnoty, kvůli kterým stojí za to žít. Pohled na naši touhu po správném životě. Ať se pro nás tvoje ochota odevzdat svůj život za jiné stává zářícím vzorem.

Jistě všichni víte, že v tomto roce a právě v den této slavnosti si chceme v Boršově připomenout nezapomenutelné svědectví našich předků. Náš starobylý kostel svatého Jakuba staršího trpěl během dlouhých staletí mnohými válečnými útrapami. A právě snad nejvíce v první polovině 17. století, za Třicetileté války. Historie zaznamenala událost, jejíž výročí si letos připomínáme a která se odehrála právě o svátku Božího Těla. Dne 18. června, roku 1620, byl Boršov napaden maďarským vojskem, které vniklo do kostela, kněze u oltáře rozsekalo na kusy, přítomný lid povraždilo a zničilo celé zařízení kostela. Jistě právě v tomto čase, kdy si připomínáme čtyřsté

výročí této události nám Boží Duch nabízí rozjímat a přemýšlet o tomto tajemství lásky křesťanů, lásky až do krajnosti. Přemýšlet o těchto našich předcích, kteří položili život za svou víru. V ten den – den slavnosti Těla a krve Páně jim byl Kristus dražší než jejich vlastní život. Tito naši předci jsou skutečnými příklady lidí, kteří neváhali být statečnými a skutečně svobodnými, když si měli vybrat mezi hodnotou svého vlastního života a hodnotami vyššími.

Jak je zřejmé, svatost není něco okrajového, a už vůbec uvalení jakéhosi břemene. Je to ale přeci jenom v určitém slova smyslu jistá výsada. Je to totiž skutečný dar. Je to jako zdědit důstojnost něčí rodiny, něčího otce, která s sebou ale přináší také mnoho povinností, které vyplývají z ušlechtilosti a pravdy, že být svatým znamená být skutečným Božím dítětem. Svatost není žádná „moc přírody“, je to skutečné povolání Boží. I všichni naši předci, kteří byli i v našem kostele pobiti při modlitbě a bohoslužbě byli vpravdě „povoláni být svatými“. Nebojme se ani my přijmout to povolání, jehož prvotiny jsme obdrželi při křtu. Nebojme se být svatými a dát Bohu to první místo v našem životě a čerpat tak z víry, naděje a lásky našich předků, pro něž Kristus ukrytý v malé hostii byl více než jejich vlastní život. Společně si na ně budeme moci vzpomenout, za ně se modlit a je o přimluvnou modlitbu žádat v neděli 14. června v 8.00 hodin v našem boršovském kostele sv. Jakuba staršího.

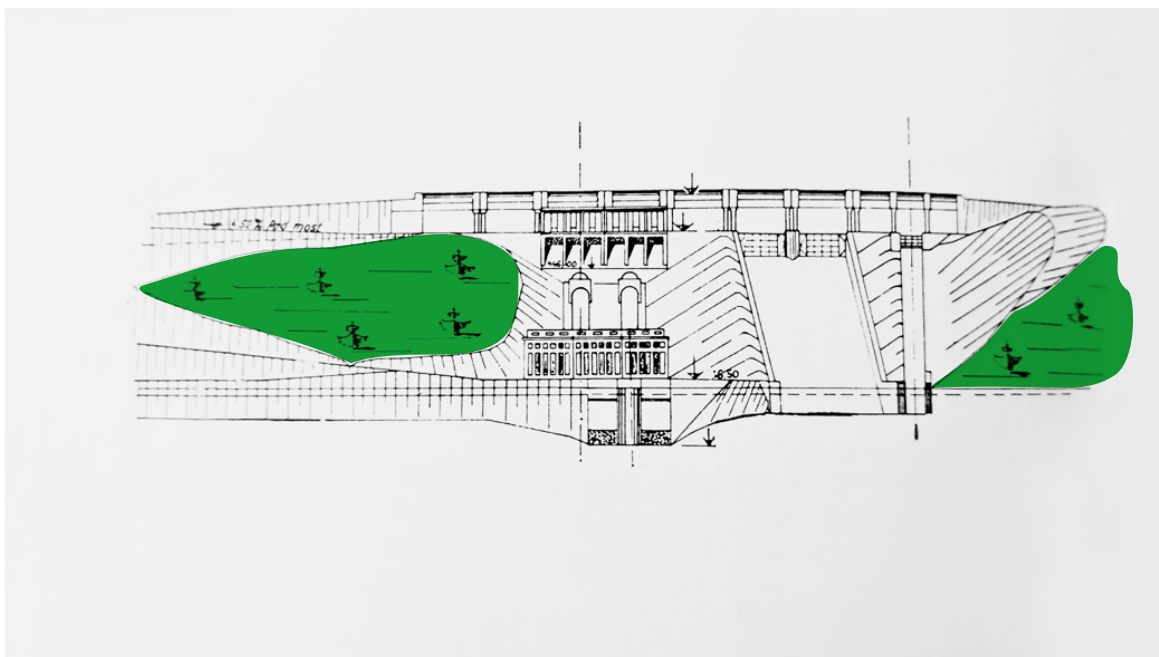
Pastýři náš, Chlebe živý, Ježíši, buď milostivý, dej nám spatřit rajský jas.

Bože mocný, převeliký, dědici a společníky svatých v nebi učiň nás.

(Z hymnu „Lauda Sion Salvatore“
sv. Tomáše Akvinského.)

Váš duchovní správce
P. Pavel Bicek

Chybějící přehrady na Vltavě

Ten, kdo popluje po Vltavě ze Zlaté Koruny na lodičce, raftu nebo paddleboardu, přibližně po deseti minutách plavby spatří na levém břehu řeky kapličku s Pannou Marií, kde se od nepaměti říká U Janíčka. Kdyby došlo na uskutečnění stoprocentního plnění plánu výstavby Vltavské kaskády, skončila by kaplička pod vodou, ale pěkně po pořádku.

Moře, řeky, oceány, jezera a vůbec veškeré hrátky s vodním živlem jsou skvělou hračkou pro mocné a mocnější tohoto světa. Starověký Řím stavěl akvadukty, francouzští Ludvíci spojili kanály Paříž s Provence, ruští a čínští komunisté stavěli obří přehrady, náš Karel IV. chtěl propojit řeky Dunaj a Vltavu (podařilo se to až Rosenauerovi za peníze knížete Schwarzenberga) a mohli bychom pokračovat.

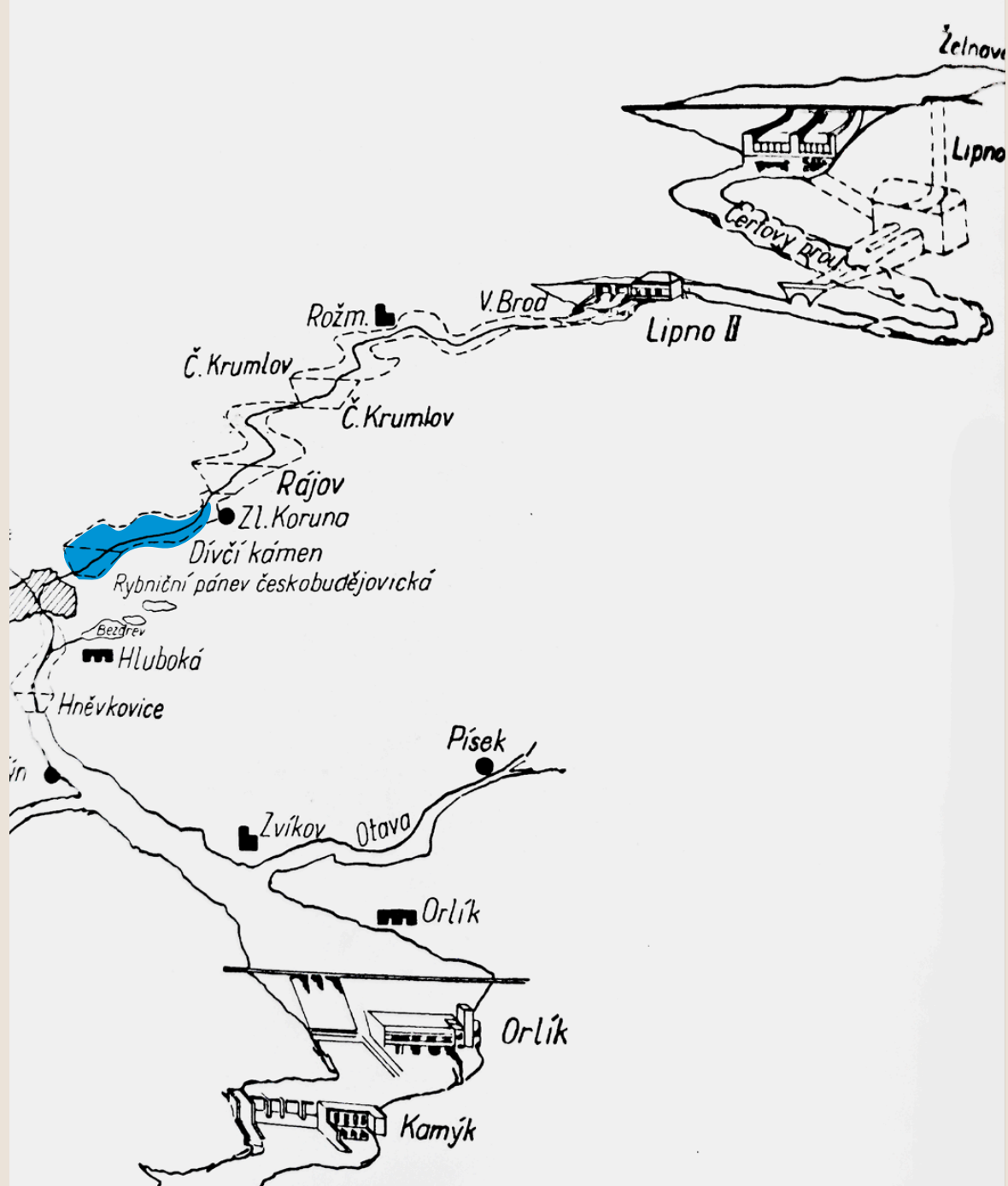
První projekty Vltavské kaskády začínají vznikat koncem 19. století ve firmě Lanna – Vering. Se smělým projektem soustavy vodních děl na Vltavě přichází v roce 1911 Ing. Rudouš, kde navrhuje již vysoké přehrady. Tak trochu mimo tyto projekty vznikla první naše hydrocentrála – Elektrárna Spiro (kolaudace 1903, využívající vody Vltavy mezi Vyším Brodem a Loučovicemi o výkonu 17 MW, její definitivní konec přišel po požáru v roce 1970, i když

svůj význam ztratila už po dokončení Lipna). Tato hydrocentrála byla za první republiky upozadována, protože investorem byl židovský průmyslník Spiro hlásící se k německé národnosti.

Mezi válkami byly dostavěny přehrady Vrané 1936 a Štěchovice 1945. Po válce je Rudoušův projekt přepracován v roce 1953 a až na tři chybějící přehrady dokončen v roce 1992 přehradou v Hněvkovicích.

Na katastru naší obce se nevybudovala přehrada Dívčí Kámen (později nazývaná Břeží). Hráz měla přehradit Vltavu nedaleko zříceniny hradu Maškovec – Kotek pod ústím Třebonínského potoka naproti průzkumným štolám na levém břehu Vltavy. Koruna hráze měla mít délku 400 m, rozloha nádrže měla mít skoro 400 ha a vzdutí řeky by končilo u zdí zlatokorunského kláštera. Právě tato přehrada by utopila kapličku U Janíčka.

Další přehradou byl Rájov, vzdutí končilo u Českého Krumlova. Největší z chybějících přehrad byla Český Krumlov s přehradní hrází nedaleko Větrní o délce 350 m o rozloze 1040 ha. U této přehrady se počítalo se zatopením městečka Rožmberk.

Vltavská kaskáda – mezi lety 1930 – 1992 bylo postaveno osm přehrad a jeden zátopný jez – měla původně usnadnit plavbu po řece, ale postupně se stávala zdrojem energie (osm přehrad dohromady vyrábí 750 MW), důležitým regulátorem řeky v době povodní a sucha, využívá ji vodárenská soustava a v neposlední řadě slouží rekreaci a turistice. Nesmíme zapomenout ani na pár jevů, kterým dle vlastní úvahy můžete dát znaménko plus nebo mínus: Vltava nám nezamrzá a na koupání je nepatrně chladnější, u zámku Orlík se museli zpevňovat základy, podolský řetězový most (stavěl ho náš Adalbert Lanna) musel být přesunut a byl nahrazen krásnou železobetonovou konstrukcí, oblouk ocelového Žďákovského mostu je nádherný, ro-

mánský kostelík z obce Červená byl znovu postaven mimo vzdutou hladinu, rozlohou největší je Lipno, nejvodnatější a nejhlubší je Orlík, zurčení Svatojánských proudů už známe jenom ze Smetanovy symfonie...

Úsek s chybějícími přehradami z velké části lemovaný naší Fritschovou stezkou považují za nejkrásnější, takovým dosud našim jen mírně narušeným rájem, který nejraději splouvám po ránu a sám, nebo jen s pár přáteli. Kachny, volavky, ledňáčky, vydry, bobři ... na paddleboardu romantika a adrenalin. A tak AHOJ a ALOHA, většinou si ani neuvědomujeme v jaké kráse žijeme.

Mgr. Jan Zeman
starosta obce

Čas pandemie, čas plný hojnosti

Dosud všechny pandemie, katastrofy, války a sloty se vyznačovaly nesmírným strádáním, utrpením lidské civilizace, pomalým povstáváním bájněho ptáka Fénixe z popela ... Asi poprvé v dějinách lidstva budou historici s nezbytným odstupem doby konstatovat, že čínský virus, poeticky nazýván COVID-19, v letech 2019 a 2020 znamenal v případě naší severní civilizace nárůst skleněného obalového materiálu o desítky procent, prostě jsem ten odpad nestačili vyvážet, protože se začalo více bumbat..., skokový nárůst obezity u občanů poctivě dodržujících karanténu a také neobyčejnou štedrost státu (bohužel málokdo si uvědomuje, že výdaje státu jsou peníze daňových poplatníků, tedy všech, kteří platí daně). Stát chce zachránit leteckou dopravu, RaJ a HaR – Restaurace a Jídelny a Hotely a Restaurace... snad úplně všechno. Vůbec si nedovedu představit, že v Čechách zkrachuje nějaká hospoda, leda že už před tím čínským virem na tom byla „cugrunt“ a té se teď trochu pomůže. Kapitolou sama pro sebe je příběh ošetřovného ve výši 80% příjmů i o víkendech a dobrovolná docházka do školy. Ale co neudělat pro sociální smír, když se z rohu hojnosti sype... některé úřady, instituce spustí plný provoz až ve druhé polovině června!!! Náš OÚ jsme nezastavili ani na vteřinu, vždyť přeci my musíme ukázat, že svět se nezastavil a držet tu pomyslnou řadu, řečeno slovy římské legie... pravidelně jsme se snažili povzbuzovat morálku mužstva – celkem 26 mailů s názvem koronavirus č. 1 až 26, a tak si dovolím vybrat pár větiček, kterými jsme rozvolňovali tu lavinu negativních zpráv:

Naši předci museli zvládnout mnohem složitější situace, a také se z toho nepos..li.

Mimořádná situace vyžaduje mimořádná opatření.

Raději litovat toho, co jsme zažili, než litovat toho, že jsme nezažili nic.

Spánek rozumu plodí příšery.

Bytí je znamenité, jen je zapotřebí nebát se žít svůj vlastní život.

K životu patří i červená.

I v největších temnotách se vždycky najde žebřík, po němž se lze vyškrábat z nejhoršího.

Nezáleží na tom, zda je kočka černá nebo bílá, musí chytit myš.

Žena, která si ostříhá vlasy, je připravená změnit celý svět.

Mít pravdu? Blahý, hříšný pocit!

Každý s každým = $n \times (n-1)/2$

Sytý člověk nemůže být revolucionář.

Nejvíce vyděláš na tom, co lidé dělají každý den.

Láska není pro krále, láska je pro zelináře.

Demokracie je vznešená záležitost, ale někdo musí rozhodnout.

Pesimista vidí těžkosti při každé příležitosti. Optimista vidí příležitosti při každé těžkosti.

Lepší žít jeden rok jako tygr, než sto let jako ovce.

Nevezmeš si nic, co jsi dostal, jen to, co jsi dal.

Blbec svobodu nepotřebuje.

Nejodvážnější myslí sami za sebe a nahlas, tedy s podpisem.

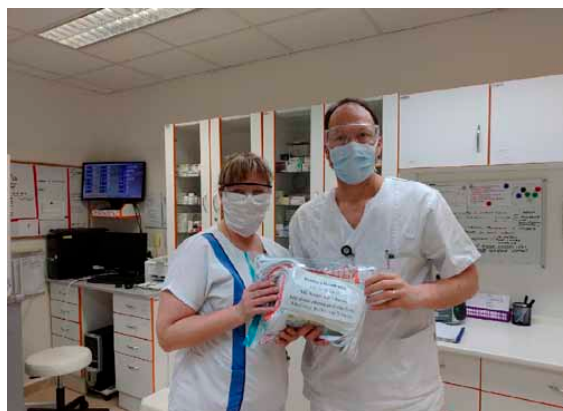
Není problém, který nemá řešení.

Mgr. Jan Zeman
starosta obce

Mateřská škola v době koronaviru:

Naše mateřská škola se uzavřela na základě rozhodnutí zřizovatele a doporučení Ministerstva školství ze dne na den 11. 3. 2020. Nikdo zpočátku netušil, že dětský smích a život se do školky navrátí až téměř po dvou měsících 4. 5. 2020. Všichni pracovníci v mateřské škole v době karantény nezháleli. Odborně se dezinfikovaly třídy speciálním postřikem proti virům, dezinfikovaly se veškeré hračky, pomůcky, nábytek. Paní učitelky si udělaly přehled ve svých kumbálech na výtvarné a výukové pomůcky. Našla se spousta „pokladů“, které se určitě při dalších činnostech s dětmi využijí. Zmizela zimní výzdoba v oknech a nahradila ji jarní tematika.

Tělocvična se změnila v jednu velkou šicí dílnu, kdy se jednotliví zaměstnanci střídali po skupinkách a šili roušky pro Nemocnici České Budějovice – gynekologii, porodnici, infekční oddělení. V domácím prostředí se šily roušky pro domovy důchodců a hospice. Tato snaha pomoci nás velice stmelila a naším cílem bylo lidem v první linii co nejvíce v tak těžké době pomoci.

V MŠ došlo také k zvelebování prostředí pro děti. Opravily se záchodky ve třídě Kytíček a Sluníček, ve třídě Kytíček byl položen nový koberec, opraveny nášlapy na schodech a některé zdi zdobí krásné kresby plné květín a zvířátek. Nejvíce jsme pyšní na nové interaktivní chodníky, které zabaví při cestě domů nejen děti, ale i dospělé.

4. 5. 2020 jsme otevřely jako jediná školka v Jihočeském kraji mateřskou školu pro 2 třídy po maximálně 15 dětech, a to za velmi zpřísněných hygienických podmínek. Natáčet nás přijela i ČT1, která vysílala živě od budovy naší mateřské školky. Děti situaci zvládaly dobře, byly moc šikovné a dodržovaly pravidla, která jsme jim v mateřské škole připravily. Byly rády, že se mohou vrátit mezi své kamarády a paní učitelky. Od 25. 5. 2020 máme již otevřeny všechny třídy, jejich obsazenost je již bez omezení počtu dětí na třídě, docházka je přibližně 70% a každým dnem stoupá. Je vidět, že život se pomalu začíná navracet do normálu a školka opět ožila pod vlivem dětské energie.

Bc. Monika Štiková
ředitelka MŠ

Škola v době koronaviru

11. března byla naše škola, stejně jako všechny ostatní školy, „hozena do vody“ distanční výuky.

Podle sdělení rodičů se paní učitelky tohoto úkolu zhostily skutečně se ctí. Hned v prvních dnech mimořádného opatření začaly učit prostřednictvím aplikací skype a whatsapp. Paní učitelky od třetích do pátých tříd rozdělily žáky do několika skupin a s těmi pak denně probíhala (a stále probíhá) on-line výuka. On-line výuku iniciovala paní učitelka, která má s tímto typem vzdělávání několikaleté zkušenosti, když takto učila žáky zapsané v naší škole, ale žijící v Anglii. Zároveň paní učitelky připravují vlastní materiály. Například paní učitelka 2.třídy vytvořila pracovní listy Slovní druhy s Peggy, do kterých zapojila jako vyučujícího vlastního pejska. Učitelky prvních tříd a druhé třídy připravovaly pro žáky učivo za použití různých obrázků z přejaté i vlastní tvorby.

Nezahálely ale ani paní vychovatelky a paní asistentky a i ony připravovaly pro děti různé materiály pro zábavu, poučení a ukrácení doby karantény. Paní učitelka, která má na starosti webové stránky školy, pak upravila stránky velmi přehledným a zároveň vtipným způsobem.

Zároveň žáci začali psát „Knížku na střídačku - Sedmý skřítek“, která má již dvacet šest kapitol. Ředitelka školy napsala první kapitolu knížky o malém skřítkovi, který se omylem

narodí kočičce spolu s dalšími šesti koťátky a v doprovodu svého tatínka a jeho kamarádů hledá cestu ke své skutečné skřítkčí mamince. Kapitolu umístila na web a vyzvala žáky, ale i rodiče a paní učitelky, aby v knize pokračovali. Žáci zasílají své povídky a ilustrace ředitelce školy, která je upraví a sjednotí tak, aby kniha mohla pokračovat. Do psaní knihy se zapojili i rodiče a paní učitelky.

Ředitelka také oslovila Obec spisovatelů, která jí následně nabídla pomoc při vydání knihy.

Vyjádření Obce spisovatelů:

Vydaná kniha by určitě udělala radost nejen dětem, ale i jejich rodinám, které by si publikaci rády pořídily. Také by to byla hezká propagace pro školu.

Kolik škol se dnes může pochlubit samostatnou knihou, tvořenou díly žáků? Kolik žáků se dnes může pochlubit tím že přispěli do knihy, která je uložena v Národní knihovně jako součást národního dědictví?

Kniha je k vidění na www.zsborsov.cz.

Vyjádření ředitelky školy

Mgr. Evy Hnudové:

Vážení rodiče, děkuji Vám všem za spolupráci a trpělivost s domácí výukou v podmínkách, které pro Vás nebyly vůbec lehké. Děkuji také všem učitelkám a zaměstnancům školy za to, jak skvěle zvládly toto obtížné období.

Mgr. Eva Hnudová

Kapitola 7: Konečně na cestě

*Napsal Vojtík Prokeš ze 3. A
a jeho maminka Dana*

Když se želva Tunetka na břehu trochu usušila, povyprávěla partě kamarádů, jak se do vody vlastně dostala a proč a jak se jí nepovedlo vzlétnout na tom bláznivém létajícím stroji.

Kocourek Ferda se na Tunetku zlobil a řekl jí: „Ve svém věku bys měla už mít trochu rozum,

moc jsem se o tebe bál.“ A tvářil se pořád dost našťavaně. „Tak už se na ni nezlob, myslela to dobře, chtěla tu být dřív.“, šťouchl do Ferdy kocourek Kulíšek a usmál se na něj. V košíku se zatím probudil Sedmý skřítek a měl zase hlad. Dostal druhou jahůdku a párkrát si kousl do tříbarevného jablíčka a zase spokojeně usnul. Nad hloučkem kočičáků a želvou kroužil čmelák Brundá a netrpělivě je popoháněl k cestě:

„Pojďte už, takhle za světla do hlubokého lesa na jižní stranu nikdy nedorazíme, tak honem!“ Kocourci se chtěli vydat na cestu, ale bylo jim jasné, že s želvou Tunetkou toho mnoho neudou. Kocour Šmrksa se zamyslel nahlas: „No, nevím, asi by bylo lepší, kdyby Tunetka na nás počkala doma, tímhle tempem daleko nedojdeme.“ Ostatní kocourci i čmelák mlčeli, se Šmrskou vlastně souhlasili, ale bylo jim Tunetky líto. Nastalo hloupé ticho. Želva Tunetka byla z dobrodružství ve vodě pořád trochu vyděšená, promrzlá a zmáčená a tak se opravdu raději rozhodla s kamarády nikam nejít a vydala se k domovu. Tajně doufala, že se jí k výpravě podaří ještě nějak připojit, třeba že bude mít štěstí a poponese ji zajíc Hopsálek, co trénuje kolem řeky na maraton 100 jarních mrkví.

Kocouři se vydali se Sedmým skřítkem v košíku a čmelákem Brundou nad hlavou na cestu do hlubokého lesa na tu jižní stranu. Prošli první vesnici Jablunkov, šli po ní pěšinou pořád do kopce, kde se za jejich tlapičkami vířil prach a vesele si prozpěvovali: „V lese, jo, v lese na jehličí...“. Měli báječnou náladu a těšili se, že brzy vymění se skřítkův maminkou Sedmého skřítky za Julinčino koťátko a vydají se na cestu domů. „Jaké to sedmé koťátko asi bude?“ zasnul se tatínek Kulíšek.

Sluníčko jim svítilo do jejich hedvábných kožíšků, v košíku se pohupoval Sedmý skřítek a občas vesele vykukoval z košíku ven, až ho kocour Kulíšek musel napomínat, aby se tak nevykláňel, nebo vypadne na hlavu dolů. Cesta jim s písničkou ubývala, ale pořád ještě neviděli ani okraj lesa, natož hluboký les. Najednou je cosi na cestě předběhlo tak rychle, že ani nevěděli, co to vlastně bylo.

A znovu se ozvalo: „Bzzzunk.“ Vyděšený kocourek Kulíšek se i s košíkem schovával za Šmrksu. Ale to už čmelák Brunda hlásil, aby se nebáli, že to jen zajíc Hopsálek právě proběhl už asi potřetí kolem nich. Kocourek Ferda řekl: „A mohl bys ho, Brundo, nějak zastavit a zeptat se, zda jdeme správným směrem do hlubokého lesa?“ Čmelák Brunda zavířil křídélky, až z nich byla vidět jen rozmazaná šmouha, nasadil si brýle proti mouchám a vyletěl takovou rychlostí, až

na to kocouři zůstali koukat s otevřenou pusou. Za chvíli viděli na opačné straně cesty, jak letí Brunda už o něco pomaleji a před ním vesele poskakuje přes strouhu ze strany na stranu zajíc Hopsálek (měl zrovna přestávku v tréninku). Čmelák Brunda se i se zajícem zastavil u kocourů a ti se začali zvědavě vyptávat: „Ahoj, nevíš náhodou kudy se jde do hlubokého lesa a neznáš nějaké skřítky?“

Zajíc Hopsálek zastříhal oušky a podrbal se rozpačité po hlavičce. „No, víte, do lesa jdete správným směrem, jen je to pořád hodně daleko.“ odpověděl Hopsálek.

Kocourek Kulíšek už byl celý polámaný od nošení toho koše se Sedmým skřítkem, tak při povídání s Hopsálem prostě usnul.

„Víte co? Já tady kousek ve stráni mám noru a kousek od ní je jablečný sad s kůlnou na nářadí, tak byste tam mohli přespat do rána a já vám zítra pomůžu s tím košíkem.“ Kocouři byli rádi, že se dnes nemusí už nikam trmácet, vydali se tedy do sadu a těšili se na přespaní v kůlně a na to, že se jim snad podaří ulovit nějakou pěkně vypasenou myšku k večeři.

V sadu právě pracovala maminka, tatínek a jejich dcera Eliška. Právě zastříhávali stromky, a tak když Eliška, uviděla skupinku koček s košíkem, hned se k nim rozběhla, všechny je pohladila po kožíšku a rozdělila se s nimi o svou svačinu.

Už se stmívalo, maminka volala na Elišku, že už musí opravdu jít, ale jí se nechtělo.

„Maminko, maminko, noci jsou ještě moc chladné, necháme pro kocoury alespoň otevřenou kůlnu, aby jim nebyla v noci zima.“, prosila maminku. Maminka se smíchem souhlasila: „Ale tak ano, stejně bys mi nedala pokoj. A dojdi do kuchyně a přines zbytky od oběda a trochu medu, ať se kocourci a čmelák pořádně nají.“ Kocourci se stočili v kůlně na seně do klubíčka, Sedmý skřítek se zavrtěl v košíku a čmelák Brunda se ubytoval na trámku nade dveřmi.

„Doblou noc“, ozvalo se z košíku.

S pomocí maminky napsal
Vojta Prokeš, 3.A

Co se dělo a co se děje v našem sokole

Před korunou

GYMNASTICKÝ KEMP

Ve dnech 10 až 12. ledna se 4 naše holčičky zúčastnily gymnastického kempu v JOJOGym Dobřichovicích. Kemp byl pořádán Českou gymnastickou federací. Zúčastnilo se ho 48 gymnastek z 10 gymnastických oddílů z celé ČR. Maruška Štichová, Klaudinka Kupcová, Vivi Šestáková a Sárinka Stechrová (všechny ročník 2012) měly možnost trénovat ve specializovaném gymnastickém centru s vrcholovým vybavením pod skvělými trenérkami, mezi nimiž byla i olympionička Kristýna Pálešová.

ZÁVODY VIMPERK

V sobotu 18. ledna se 26 našich děvčat zúčastnilo gymnastického trojboje ve Vimperku. Závodnice jsou rozděleny převážně podle tříd. Závodilo se na přeskoce, prostném a lavičce/kladině.

MŠ: Barunka Šlincová 2. místo,
Kristýnka Wiererová 4. místo,
Sofinka Ivanko 5. místo,

Adélka Völflová 7. místo,
Valerka Svačinová 8. místo

1. třída: Adinka Zajíčková
a Sárinka Stechrová 3. místo,
Anetka Čadová 5. místo,
Bětuška Zbořilová 7. místo

3. třída: Bětko Svobodová 3. místo,
Sárka Štěpková 5. místo

4. třída: Pája Richtrová 4. místo,
Sofča Fenerovová 5. místo

5. třída: Adél Eiblová 2. místo,
Domča Valková 6. místo

6. třída: Barča Nováková 1. místo,
Radka Šustrová 2. místo

7. třída: Kája Fenerovová 2. místo

Náš oddíl gymnastiky má ale i děvčata, která zvládají náročnější prvky a proto máme zastoupení i kategoriích přípravky, mladší a starší žákyně – z jiných oddílů do těchto kategorií obsazují závodnice, které se zúčastňují krajských závodů – ANO i s těmito děvčaty se můžeme měřit a někdy nad nimi i vyhrát!

Přípravka: Maru Štichová 6. místo,
Klaudy Kupcová 7. místo,
Vivi Šestáková 8. místo

Mladší žákyně: Danielka Balková 2. místo

Starší žákyně (2008, 2007):

Agy Baťhová 1. místo,
Natka Orlovská 3. místo

Starší žákyně (2006, 2005):

Barča Štěpková 3. místo,
Lucka Konjatová 5. místo

VYSTOUPENÍ NA PLESE

22. 2. si náš oddíl gymnastiky připravil vystoupení na spolkový ples obce Boršov nad Vltavou. Na vystoupení se podílelo 12 děvčat ve věku od 6 do 13 let. V sestavě nechybělo synchronní cvičení, zvedačky, ani akrobatická část, na kterou byly využity aitracky našich děvčat.

VŠESTRANNOSTNÍ DESETIBOJ

Na popud a pod vedením naší starostky Barči Machové byl Jihočeskou župou uspořádán I. ročník všestrannostního desetiboje. Závodí-

lo se v disciplínách: hod medicinbalem, počet shybů (za 30 s.), počet dřepů (za 30 s.), počet vznosů (za 30 s.), skok z místa do dálky, člunkový běh, překážková dráha, šplh (tyč/lano), skoky přes švihadlo (za 30 s.), přelézání tyčky (za 30 s.). Prvního ročníku se zúčastnilo celkem 84 závodníků a závodnic z 6 jednot – Boršov nad Vltavou, Písek, České Budějovice, Čtyři Dvory, Jistebnice, Milevsko. Příští rok očekáváme po pozitivním ohlase vyšší účast.

Naše holky se umístily následovně:

Mladší žákyně I (2013-2011):

Sára Štěpková 6. místo,
Vivi Šestáková 8. místo,
Sárka Stechrová 13. místo,
Zuzka Šrámková 14. místo,
Nela Vašíčková 15. místo

Mladší žákyně II (2010-2009):

Domča Valková 3. místo,
Sofča Fenerovová 6. místo

Starší žákyně III (2008-2007):

Anna Wiererová 2. místo,
Agáta Bařhová 3. místo,
Barča Nováková 9. místo,
Kája Fenerovová 11. místo

Starší žákyně IV (2006-2005):

Barča Štěpková 1. místo

CVIČITELÉ

Šest měsíců víkendových docházek, několik malých či velkých testů, několik úkolů a vymyšlených her. Velká závěrečná práce, praktická a teoretická zkouška. To všechno vedlo k tomu, že naše cvičitelka a starostka Barča Machová úspěšně získala průkaz cvičitele všestrannosti II. třídy, který je akreditovaný MŠMT.

V době korony

Stejně jako všem i nám pandemie Covid-19 znemožnila dále chodit na tréninky a připravovat se na závody. Několikery závody, a to přebor všestrannosti ve sportovní gymnastice a šplhu v Písku, Velká cena města Písek, gymnastický dvojboj ve Strunkovicích nad Blanicí, a i naše boršovské závody „Ukaž, co umíš“, museli být zrušeny, ať už proto, že se měli konat v době pandemie, nebo proto, že měli být chvíli po uvolnění karantény a na závody by tak nebylo možné se řádně připravovat. Naším děvčatům to ale nezabránilo trénovat doma. Téměř každý den jsme dostávali fotky

či videa z domácích tréninků, každý trénoval podle svých možností – na trávě, žíněnce, aitracku, trampolíně, kladině či hrazdě. Velikou radost jsme měli, když nám přišlo video nějakého nového prvku, který se doma samy naučily. Děvčata z přípravy měla za úkol nakreslit obrázek s gymnastickou tematikou, nebo si mohla navrhnout svůj vlastní trikot. Chodily moc hezké obrázky.

Po uvolnění nařízení

Nemeškaly jsme ani chvíli a hned jak bylo dříve vydané vládní nařízení uvolněné, začaly jsme znovu cvičit, cvičíme v menších skupinkách, převážně na naší sokolské zahradě a samozřejmě dodržujeme všechna hygienická opatření. Díky menšímu počtu děvčat a díky tomu, že nemáme před sebou žádné závody, máme čas na učení nových prvků a na zdokonalování těch dříve naučených, zaměřujeme se i na zpevnění a posílení těla a na kondičku. První závody nás budou čekat budou s největší pravděpodobností až v listopadu, a to Malý teamgym v Písku.

NÁBOR

Jako každý rok i v příštím školním roce (v září) proběhne nábor nových malých gymnastek. Pro velký počet děvčat, budeme přijímat jen děvčata ročník 2016 až 2014 (+2013, které teprve v září nastoupí do první třídy).

Více informací o době, kdy naše děvčata cvičila doma, naleznete na našem Facebooku, nebo Instagramu. Více informací ohledně cvičení, se dozvíte na naší webové stránce www.sokolborsov.cz.

Na termín 17. – 21. srpna připravuje pro naše děvčata gymnastický příměstský tábor.

Za T.J. Sokol Boršov nad Vltavou
Barča Machová
starostka sokola

SDH Boršov nad Vltavou

Náš Sbor dobrovolných hasičů oslaví v červnu letošního roku výročí 120 let od svého založení a přípravy na akce s tím spojené jsou v plném proudu. Dnes bych Vás ale chtěl seznámit s tím, co náš sbor absolvoval v loňském roce.

- 5. ledna** jsme se zúčastnili Tříkrálové sbírky.
- 16. února** se naši členové v roli pořadatelů zúčastnili spolkového plesu na Včelné.
- 10. března** nám nedělní odpoledne zpestřil výjezd na E55, kde bránil provozu strom vyvrácený na vozovku.
- 23. dubna** opět výjezd na vyvrácený strom tentokrát na silnici z Jamného do Záhočic.
- 30. dubna** jsme již tradičně stavěli Májku v kempu
- 1. května** jsme se s oběma vozidly zúčastnili Boršovského kochání, kde při krátké scénce v Korosekách, sehrála svoji roli i naše Tatra 148.
- V noci z 11. na 12. května** přes naši obec proběhl další ročník závodu Vltava - Run, s jehož organizací již pravidelně pomáháme.
- 14. května** vyjela jednotka k dopravní nehodě v chatové oblasti u Rybů, kde dodávkové vozidlo sjelo mimo zpevněnou cestu a hrozilo jeho převrácení ze srázu. Na pomoc byl přivolán autojeřáb HZS Č. Budějovice.
- 17. května** jsme se zúčastnili slavnostního otevření opraveného zámku v Poříčí.
- 1. června** jsme pomáhali s organizací dětského dne v kempu.
- 6. června** jednotka vyjžděla na čerpání vody ze sklepa v obci Včelná. Při návratu jsme zajišťovali bezpečnost provozu pod viaduktem v Poříčí, kde vlivem silného přivalového deště došlo k odplavení víka jedné z kanálových šachet a následnému zaplavení prostoru.
- 8. března** jsme obdrželi pozvání na soutěž do sousední Plané, kde jsme získali první místo.
- 22. června** jsme pomáhali s organizací a průběhem závodu Paddleboardů ze Zlaté Koruny do Boršova.
- 10. srpna** se uskutečnil již tradiční krosový závod Reuter – Run, kde jsme zajišťovali bezpečnost při brodění závodníků přes řeku Vltavu v závěrečné fázi závodu.

- 31. srpna** naši členové pomáhali při Boršovských slavnostech s organizací parkování vozidel návštěvníků, kterých přijelo opravdu hodně.
- 14. září** náš sbor uspořádal další ročník poměrně oblíbeného Závodu pro děti v kempu a přilehlém okolí.
- 30. září** vyjížděla jednotka k padlému stromu na silnici E55.
- 17. října** jsme pomáhali mateřské škole při akci podzimní tvoření a následné pečení špekáčků.
- 11. listopadu** naše jednotka technicky zajišťovala školou pořádaný Příjezd svatého Martina, kde jsme se postarali o omezený průjezd vozidel na náves a bezpečné provedení ohně na návsi.
- 15. listopadu** výjezd na silnici Boršov směr Černý Dub, kde byl nahlášen strom hrozící pádem.
- 17. listopadu** jsme se zúčastnili odhalení sochy u zámku v Poříčí.

Samozřejmostí je účast členů našeho sboru dvakrát ročně na sběru železného šrotu, stejně jako údržba a opravy techniky, kterou je náš sbor vybaven, ale i různá výpomoc na základě požadavku a potřeb naší obce.

Jan Beran

1. místo bylo naše...

**Komplexní péče o
váš trávník a
zahradu**

NAŠE SLUŽBY

- sečení trávníků
- sečení okrasných trávníků
- instalace a prodej robotických sekaček HUSQVARNA AUTOMOWER
- VERTIKUTACE
- AERIFIKACE
- hnojení a dodání živin pro Vaši zeleň
- pískování, topdressing
- ořezy a tvarování živých plotů
- stříhání okrasných keřů
- likvidace a odvoz bioodpadu
- úklid a likvidace listí
- instalace a prodej závlahových systémů firmy HUNTER
- trávníkářské poradenství
- čištění a údržba bazénů
- pravidelné údržby firemních areálů sportovišť a parků

SLUŽBY PRO JEDNOTLIVCE, FIRMY A OBCE

602 11 11 03

602 11 11 04

WWW.GREEN-GARDEN.EU

Boršovská cyklostezka - díl 2

V minulém článku, který se týkal „naší boršovské“ cyklostezky jsem psal, že v roce 2019 doufám v lepší a rychlejší jednání a posun správným směrem.

Nevím, jestli bych neměl opustit geodézii a dát se na věštění. Skutečně se koncem roku 2019 pohnulo i těch pár vltavských ledů, a jak to nyní vypadá, konečně vše spěje ke zdárnému konci.

Takže krátké shrnutí:

Trasa, která byla v roce 2018 – 2019 projednávána jako jediná možná (železniční most – asfaltová komunikace do Homolí – vlečka – zadní část průmyslových areálů v Homolích a dál do Plané) už neplatí 😊.

Vše je naopak. Nyní po 2. letech tápání, projednáváme trasu cyklostezky podle původního 4 roky starého návrhu tj. od železničního mostu po levém břehu Vltavy do Plané a dál do Českých Budějovic.

Této trase jsou najednou nakloněny všechny dotčené orgány, protože by se měla stát součástí takzvané Vltavské cyklostezky. Ta povede podél Vltavy v Jižních Čechách tzn. od pramenů u Kvildy až k soutoku s Lužnicí za Týnem nad Vltavou. A právě náš úsek by měl být jednou z částí Vltavské cyklostezky.

A co pro nás tato změna na původní trasu znamená?

Opět vyřizovat souhlasy všech vlastníků a spoluvlastníků v plánované trase (už potřetí), do-

plnění a částečné přepracování původního projektu, nové souhlasy dotčených státních orgánů, protože původní už propadly. Sportovní terminologií se dá se říci, že jsme teď kousek za půlkou cílové rovinky.

Souhlasy vlastníků za náš katastr máme vyřešené, kvůli malé změně trasy a tím i změně projektu dokončujeme poslední souhlasy v Homolích a Plané. Velice důležité je taky to, že máme příslibenou dotaci ve výši 85% z grantového fondu IPRÚ, což je opravdu značná finanční pomoc.

Jsme tedy těsně před podáním celého projektu na Stavební úřad a pak následným vyřizováním dotace a výběrového řízení.

V souvislosti s cyklostezkou se nás mnoho občanů ptá, jestli s plánovanou stavbou bylo nutné pokácet topoly na levém břehu Vltavy.

Kácení nesouvisí se stavbou. Topoly byly na pozemcích Povodí Vltavy a to jako vlastníci pozemku na základě průzkumu rozhodlo, že se jedná o přestálé a nepůvodní stromy, které se musí pokácet, takže za veškeré práce s tím spojené zodpovídá Povodí Vltavy. Čištění obou břehů Vltavy probíhá již cca 5 let a bude v následujících letech ještě pokračovat.

A závěrem-celý projekt včetně stavební části by měl být hotov v září 2021, ale v dnešní pandemické době si myslím, že to bude trochu déle. Přesto doufám, že na nové cyklostezce na jezdím spoustu kilometrů ještě v mém aktivním cyklistickém věku 😊.

Ing. Alan Novák

Dirt park Boršov

„Tenhle dirt park jsme budovali nejen proto, abychom měli sami kde jezdit, ale taky aby děti mohly jet na kolečku vedle kluka, který na dosah od nich udělá backflip, salto vzad i s kolem. Aby viděly, co všechno je možné a aby si při houpání na „pump tracku“, to je tahle řada boulí a hupů, vyzkoušely techniku,“ vysvětluje mi Jakub Danovič. „Profíci si u nás zatím moc nezajezdí. Na jamy a akce přijedou dvakrát do roka kámozi z celé republiky, jinak to sem táhne hlavně místní z okruhu padesáti kilome-

trů. Děláme to pro komunitu a pro ten sport.“ A jeho kolega Filip Rýc dodává: „Je radost vidět tu čtyřletá mrňata jezdit po boulích na odpičovadlech. Budoucnost freestyle mountain bikingu. Jednou třeba budou závodit.“

Kuba Danovič, Filip Rýc

Kočka a pes na WC

1. června na Den dětí mne navštívil rozčilený občan, na jehož opečovávanou zahrádku se naučily chodit kočky ze širého okolí a kálí a kálí. Na úvod si dovoluji ocitovat úryvek z Haškova Švejka:

„Na stole byla připevněna před ním mapa bojiště s praporky na špendlíkách, ale praporky byly přeházeny a fronty posunuty. Vytažené špendlíky s praporky válely se pod stolem. Celé bojiště hrozně zřídil kocour, kterého si chovali písaři v plukovní kanceláři a který, když se v noci vydělal na rakousko-uherské bojiště, chtěl lejno zahrabat, vytahal praporky a rozmazal lejno po všech pozicích, nacíkal na fronty a brückenkopfy a zaneřádl všechny armádní sbory. Plukovník Schröder byl velice krátkozraký. Důstojníci pochodového praporu se zájmem se dívali, jak prst plukovníka Schrödera blíží se k těm hromádkám. „Odtud, pánové, k Sokalu na Bug,“ řekl plukovník Schröder věštecky a posunul ukazováček po paměti ke Karpatům, přičemž zabořil jej do jedné z těch hromádek, jak se kocour staral udělat mapu bojiště plasticou. „Was ist das, meine Herren?“ Otázal se s údivem, když se mu cosi nalepilo na prst. „Wahrscheinlich Katzendreck, Herr Oberst,“ odpověděl za všechny velice zdvořile hejtmán Ságner.

Tolik Jaroslav Hašek a jeho legendární zpráva o Světové válce přes optiku kočičích výkalů. Aby bylo uvedení do problému dostatečně obsáhlé, dovoluji si připomenout, že Češi patří mezi největší chovatele psů a koček v EU. Našich 4,5 mil. domácností chová 2,2 milionů psů a 1,1 mil. koček. Na škodu není špatné znát počet volně žijícího ptactva, ornitologové odhadují, že ve volné přírodě žije okolo 100 mil. ptáků, chováme okolo 20 mil. ptáků. Z výše uvedeného vyplývá, že pod nohy a na hlavy nám kálí kdekdo ...

Důležitý je též názor odborníka, vybral jsem veterináře Alexandra Skácela, který se specializuje na psychiku zvířat: **„Ti, kdo mají doma psa, jsou pečlivější, disciplinovanější a racionálnější. Příznivci koček jsou**

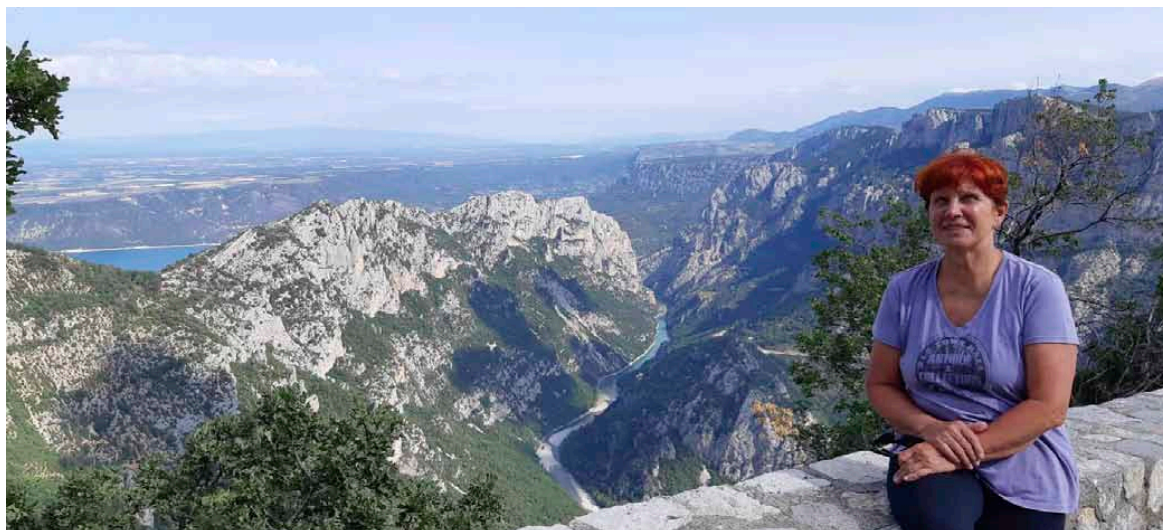
naopak kreativnější, dobrodružnější, ale také méně rozumní a zodpovědní. Obvykle na lidech poznám, zda jde o majitele psa či kočky. Majitelé koček jsou labilnější, často jde o lidi s psychickými problémy. Jde o lidi citlivé, intuitivní, ale také svobodomyslné, kteří nemají potřebu ostatní řídit. Naopak majitelé psů mají rádi, když má vše v životě svůj řád,“ vysvětluje zvěrolékař – psycholog.

A ještě poslední neméně důležitá informace – psí i kočičí výkal se za běžných povětrnostních podmínek rozpadne, rozloží nejdéle do 28 dnů.

V naší obci máme na mnoha místech odpadové koše na psí výkaly, což většina (280 hlášených psů) našich pejskařů využívá. Kočky, ptáky ani hmyz (dnes si stěžoval občan i na včely, protože poštípal jeho psy!!! – už z toho jde hlava kolem) řešit neumíme. A tak v případě kočičkářů apeluji na zdravý rozum chovatelů – Ano, výkaly neobtěžovaly jenom krátkozrakého plukovníka z Haškova Švejka, ale obtěžují úplně všechny. Starejme se o své domácí mazlíčky, jinak by mohli být odchyceni (tak mi bylo naznačeno) a odvezeni daleko od našich vltavských břehů, i když knížku Lassie se vrací známe... 😊

Jan Zeman
starosta

LEVANDULOVÁ PROvence

Levandulová Provence mě dlouho lákala. Levandulovou dech beroucí vůni mám nejraději a ÉTERICKÝ OLEJ Z NÍ POUŽÍVÁM SKORO NA VŠECHNO už dlouhá léta, stal se, dalo by se říci, mou součástí. A tak když mi moji přátelé navrhli, že bychom tentokrát vyrazili na dovolenou do Provence, byla jsem nadšená.

S manželi Janou a Petrem se znám dlouhá léta, s Nadou jsme se seznámili na seminářích Ing. Pavla Kozáka „Energie krajiny“ v roce 2007. Navštívili jsme společně hodně míst v Anglii, Irsku, Francii ale také v Čechách, na Moravě a Slovensku. Naučili jsme se vnímat krajinu úplně jinak, než jsme byli zvyklí. Začali jsme se na ni dívat jinýma očima, naučili jsme se ji vidět a také slyšet. Posledních 5 let již jezdíme jen ve čtyřech a moc si to užíváme.

Každá krajina má svou historii, legendy, tajemství. Provence je zemí legend a také levandule má tu svou. Je na čase se s ní seznámit.

Kdysi žila jedna velmi krásná víla jménem „Lavandula“, která měla plavé vlasy a nádherné modré oči. Víla se narodila v kraji divoké levandule u hory Lure. Jednoho dne hledala místo, kde by se mohla usadit. Listovala svým zápisníkem krajin. Když se zastavila na stránce Provence, začala plakat, protože viděla chudá, neobděláná, kamenitá pole. Modré levandulové slzy pokropily otevřené stránky. Víla chtěla slzy smést ze stránek, aby je nepoškodila, ale efekt byl opačný – jemné kapičky se stále více rozmazávaly po krajině. Aby se omluvila za svoji neši-

kovnost, víla přitáhla na nebi velký kus modré oblohy, aby zakryla a zapomněla na všechny ty skvrny! Od té doby roste na všech těch pozemcích modrá levandule a plavovlásky z Provence mají v očích modré a duhově fialové záblesky, zvláště na sklonku letního dne, když se dívají na kovově modrou oblohu nad rozkvetlými levandulovými poli.

Když jsme 12. července 2019 vyjžděli z Budějovic, přšelo, jen se lilo. Ale nikterak nám to nevadilo, protože jsme věděli, že v Provence bude nádherně. Jeli jsme do oblasti Provence zvané Luberon (*Ly-be-ron*) do vesnice Lauris (*Lo-ris*), ležící na březích řeky Durance (*dy-ráns*) na skalnatém hřebeni. Tam jsme měli pronajatý apartmán (tři plus jedna se vším všudy na 7 dní).

Masiv Luberon je složený ze tří hřebenů táhnoucích se od západu na východ, nejvyšší bod leží 1 256 m vysoko. Vybrali jsme si ho proto, že je uprostřed Provence a jak jsme se dočetli, je v něm mnoho přírodních rozmanitostí, kulturních zajímavostí a výběr místních produktů nás přímo nadchl.

Jana připravila přesný itienář (pracovala na něm asi týden než ho dala dohromady), a tak jsme se podle něj řídili. První dva dny jsme měli přejezdové se zastávkami na protažení, jídlo a pití.

3. den nás přivítala Provence nádherným slunečním dnem a protože jsme do cíle měli již jen 243 km, cestou jsme se zastavili na koupáčku

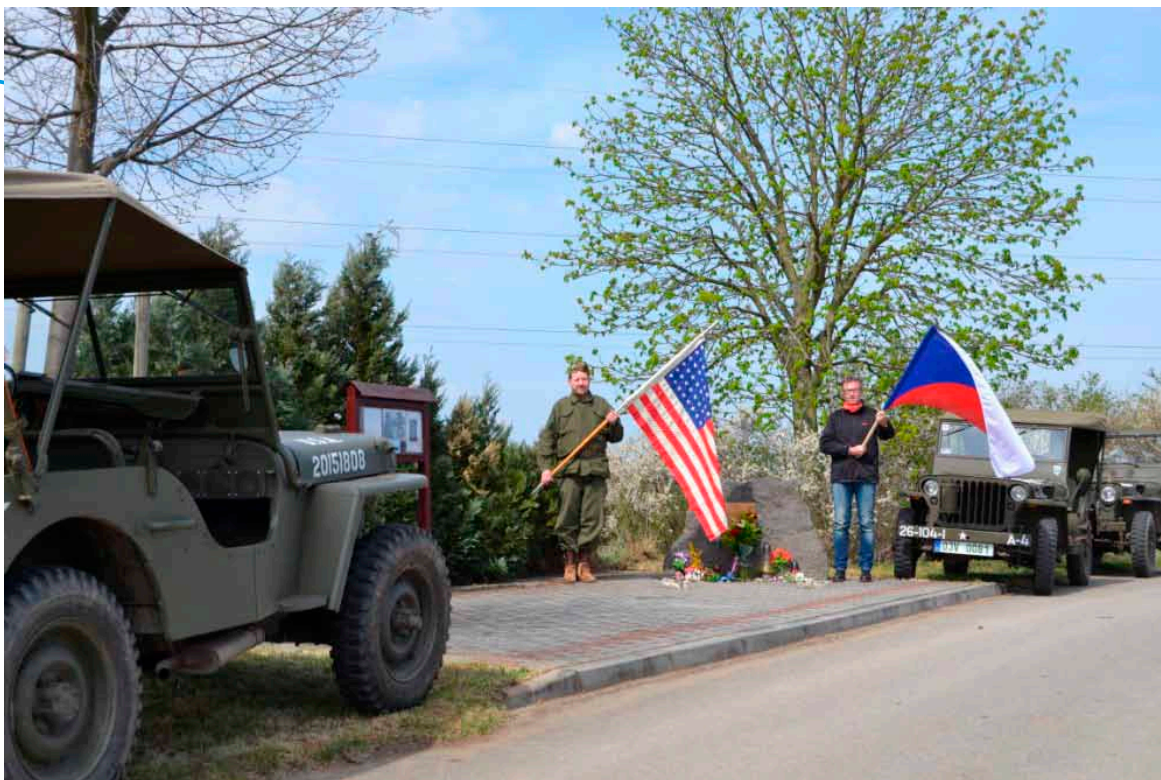
v řece u římského mostu Georges de la Méouge, kde je krásný kaňon. Připomínalo mi to koupání ve Vltavě pod Čertovou stěnou, ale s modrozelenou vodou a 38° C. Druhou zastávku jsme si udělali v městečku Sisteron, kde nás zaujala zvláště zvrásněná vápencová hora a kde jsme si dali poprvé levandulovou zmrzlinu. Taký jsme se posilnili italskou pizzou. Třetí zastávka byla v nádherném městečku Moustiers Sainte Marie (*mus-tijé-sant-mari*) - zlatá hvězda mezi skalisky. Nachází se u vstupu do kaňonu Gorges du Verdon (*górž-dy-vjer-dón*), založeno r. 433. Vyrábí se zde fajáns v žluté, zelené a modré barvě, používáno v 17. stol. na stolech francouzské aristokracie. Dodnes v této prastaré tradici hrnčířství pokračuje asi 20 dílen. Výrobky je možné zakoupit v některém z malých obchůdků lemujících turisty přeplněné uličky. Mounstiers se nachází v půlkruhu skalnatého útesu v 630 m nm. Mounstiers-ste-marie je ve svahu, nad kterým se tyčí dva špičaté útesy. Mezi nimi, na 225 metrů dlouhém laně visí zlatá hvězda, o níž nikdo neví, kdo ji tam vlastně umístil. Podle legendy to byl údajně rytíř Blacas d' Aups, který byl zajat Saracény během křížáckých výprav do Svaté země. Přisahal totiž, že jestliže se vrátí živý a zdravý do své rodné vesnice, pověsí mezi útesy řetěz, na který upevní hvězdu. Jestli tomu opravdu tak bylo, se již nedozvíme, ale hvězda tam visí již po staletí. Několikrát v minulosti prý spadla na zem ale vždy byla navráćena na své místo a stala se symbolem Mounstiers. Na kraji města je vodopád Rion a jeskyně St. Madeleine (*san-mad-lén*). Přímo pod hvězdou stojí malý románský kostelík Chapelle Notre-Dame de Beauvoir (*de-bo-vár*). V něm se ve středověku scházelo mnoho poutníků poté, co se roznese, že se zde dějí zázraky. Ke kostelu vede poměrně prudká a klikatá cesta, která je lemovaná 14 zastaveními křížové cesty. Musím říci, že to byla jedna z nejhorších cest, protože sprchlo a kameny, ze kterých byla cesta dlážděná, strašně klouzaly. Úplné kočičí hlavy. Ale městečko nás nadchlo. Je celé protkané úzkými uličkami (pozor na kočičí hlavy), které doslova vyzývají k průzkumu. Jsou určeny jen pro pěší a turisté si tak mohou vychutnávat v poklidu tmavošedé domky a maláh, květinami posetá náměstíčka. Středem městečka navíc protéká malá horská bystřina. Všude je plno fontán s tryskající vodou. Člověk by tu mohl být celý den a vůbec by se nenudil.

Do cíle-hotelu Grand Canyon du Verdon nám zbývalo 27 km. Řeka Verdon (přítok řeky Durance) vytváří známý vápencový kaňon Grand Canyon du Verdon, který je 20 km dlouhý a až 700 m hluboký. Říká se mu také Malý Grand Canyon-Velký je v USA. Celých 27 km jsme jeli vrstevnicí skoro na vrcholu kaňonu po velmi úzké cestě, která se stále točila a bylo složité se vyhnout, pokud jelo auto v protisměru. Naštěstí jsme potkali jen dvě. Zato jsme si užili pohledu do kaňonu na světle-modře zabarvenou řeku Verdon. Všude kolem byl kaňon porostlý keřovitou vegetací typu garigue, kde se vyskytuje jalovec, cesmínový dub, cist, pelyněk či aromatické byliny. Hotel je postaven na konci kaňonu na vrcholu a z jídelny jsme se dívali do 700 metrové hloubky, také se dalo vyjít na terasu a pod vámi byl hluboký sráz. Fotili jsme o sto šest, neboť výhled byl nádherný. Byl vlahý večer a protože jsme ve Francii, dali jsme si mořské plody a k tomu vínko. Tentokrát suché, světlé. Vína vybíral vždy Petr, jako jediný zástupce mužů. Vybral vždy výborně. Usínali jsme za řevu cikád a vůně šalvěje, rozmarýnu a tymiánu a těšili se na zpáteční cestu k ústí řeky Verdon a na to, jak si další den zaplaveme v jezeře - přehradě - Lac de Ste-Croix.

Mirka

Netradičním způsobem jsme si připomněli 75. výročí konce 2. světové války

Jan Zeman, starosta

Vizualizace křižovatky na Jižní tangentě.

Na podzim 2020 bude zahájena výstavba.

Na dva roky si zde docela užijeme, ale jednou to přijít muselo. Pro naši obec je důležité, že hlavní příjezdová komunikace na staveniště bude „Honskondlovka“, čímž se vyhneme dopravnímu zatížení Poříčí. Slavnostní stříhání pásky je plánované na září 2022.

Jan Zeman, starosta

Představení knihy Zámeček poříčí v Boršově nad Vltavou

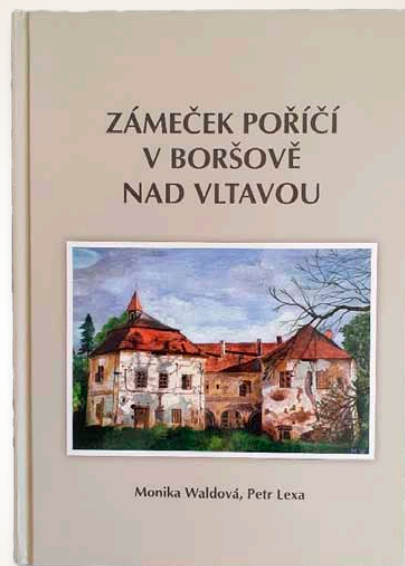
Rádi bychom Vám představili naši novou knihu s názvem Zámeček Poříčí v Boršově nad Vltavou. Jsme autorská dvojice Monika Waldová a Petr Lexa. O historii se zajímáme již dlouho, ale zajímají nás i „obyčejné“ lidské příběhy, takže kniha není jen strohým shrnutím historických faktů, ale i zachycením toho, co zde lidé prožívali.

Kniha vznikla vlastně díky naší zvědavosti. Zámeček jsme začali obcházet již v roce 2013 a v hlavě se nám vynořovaly otázky typu: kdo tu asi žil, co prožíval, jaké byly jeho osudy...? Bohužel jsme na tyto otázky nenašli odpověď, protože neexistovala žádná práce, která by zcela uspokojila naši zvědavost. Začali jsme tedy pátrat sami a díky tomu vznikla tato kniha, která je zatím jedinou ucelenou prací na toto téma.

Na 347 stranách a 855 fotografiích, pláncích, mapách a dokumentech nás kniha vtáhne do života záměčku od jeho počátků až do dnešní doby. Knihu obohacují dosud nikde nezveřejněné fotografie a dokumenty z rodinných archivů šlechtického rodu von Klauudy, židovské rodiny Pollakovy, ale i rodin, které zde bydlely v dobách socialismu. Lidé tu žili, měli své sny, radosti a starosti a všichni tady zanechali část své energie a svůj „otisk“ a to je tím největším bohatstvím tohoto místa.

Pátrali jsme v mnoha archivech, digitálních i skutečných, například v SOA Třeboň, Národním archivu a ve Vojenském historickém archivu v Praze, Západočeském archivu v Plzni a dalších pramenech. Na jednu stranu byla tato práce obrovským „žroutem času“, ale na stranu druhou to bylo velké a napínavé dobrodružství, objevovat nikde nepopsané skutečnosti. A když vše začalo do sebe zapadat, dávalo nám to pocit, že děláme něco, co má smysl a bude snad zajímat i někoho dalšího.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří nám trpělivě odpovídali na naše dotazy, a kteří nám poskytli materiál do naší knihy. Těžko zde vyjmenovat všechny, ale musíme jmenovat alespoň paní Blaženku Slavíkovou, paní Ing. Tamaru Čuříkovou (správní ředitelku Národního

Divadla) a paní Ester Bártovou, které nám hodně pomohly při pátrání po osudech židovské rodiny Pollakovy. Všechny tři jsou s Pollakovými příbuzensky spojeny. Velké poděkování patří i panu Stephanovi von Klaudymu, který je potomkem rodu Klauudy a poskytl nám cenné informace a rodinné fotografie. Poděkovat chceme i paní Ivetě Křivánkové roz. Mrkáčkové a Liborovi Dubskému, kteří si na nás udělali čas a poskytli nám své vzpomínky a fotografie z dob, kdy v poříčském záměčku prožívali šťastné dětství. Chceme poděkovat i panu starostovi Janovi Zemanovi za vstřícnost a zájem o naši práci. Největší poděkování si zaslouží současní majitelé manželé Jana a Jan Vilánkovi a Dr. Gerhard Auböck, kteří nás při psaní knihy podpořili a spolu s panem starostou Janem Zemanem a obcí Boršov nad Vltavou pomohli, aby kniha mohla vyjít a nezůstala jen v našich rukách.

Je naším velkým přáním, aby si kniha našla své čtenáře a aby památka všech, kteří jsou v ní zaznamenáni, zůstala uchována.

Monika Waldová a Petr Lexa

Jezdecká stezka v Boršově

Víte, že už od roku 2008 prochází Boršovem, Záhorčicemi i Jamným červeně značená jezdecká stezka? Značení právě Klub českých turistů obnovuje a zároveň probíhá zaškolení nových značkařů - studentů VOŠ cestovního ruchu z Českých Budějovic.

I Vy se můžete přidat! Nebo se vydejte po jezdecké stezce i pěšky, do Trocnova, na Dívčí Kámen jinudy než obvykle... Šťastnou cestu přejí koňáci z KČT.

www.turistikanakoni.cz

Ing. Milena Andrlová

Již na šesti místech se můžete setkat s cedulkou JO a stylizovaným motýlem. Tato místa budeme vysekávat pouze 2x ročně a nejraději sušit sena a otavy, prostě a jednoduše klasika. Jo, a také sháníme zdatné sekáče s kosou.

Jan Zeman, starosta

Furcifer pardalis

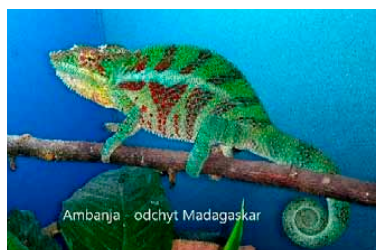
chameleon pardálí nebo též levhartí

Chameleon pardálí je endemit Madagaskaru a přilehlých ostrůvků Nosy Be, Sante Marie a Nosy Mangaben. U tohoto chameleona nejsou známy žádné poddruhy, ale rozeznáváme množ-

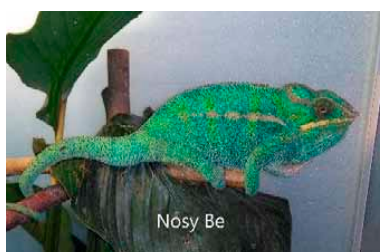
ství barevných forem. Tyto formy jsou pojmenovány podle místa výskytu - jedná se o jednoho z nejbarevnějších chameleonů a proto nejvíce žádaného k chovu v teráriích.

Ambilobe - nejžádanější a nejvíce oblíbená oblast díky intenzivnímu zbarvení samečků a výskytem barevných variant. Přiložené fotografie mých nejlepších chovných samečků.

Ambanja - Druhá nejžádanější oblast pro chov v teráriích. Použit do chovu odchycených jedinců je třeba pro obnovu původního zbarvení oblastí a zamezení postupné degenerace chovu. Bohužel z odchycených chameleonů se života v zajetí dožije sotva 5% jedinců. Velmi špatné podmínky transportu a následný stres nepřežijí.

Třetí oblíbená oblast pochází z malého ostrůvku Nosy Be. Ve svém chovu se snažím zachovat co nejpůvodnější barvy - obrázek vlevo. Ten modrý krasavec má zeleného otce z odchytu ale zřejmě geny matky způsobily jeho odlišné zabarvení včetně červené kresby.

A jeden obrázek pro zajímavost nakonec - je půjčený od amerického specialisty na křížení mezi jednotlivými oblastmi. Jedná se o postupné křížení mezi jedinci z oblastí Ambilobe x Ambanja x Tamatave.

Ing. Ivan Lintner

Zlatka – Boršov

II. ročník závodu na paddleboardech na úžasném úseku Vltavy

Tímto závodem chceme zvýraznit následující skutečnosti:

- ukázat jeden z nejkrásnějších vodáckých úseků řeky Vltavy
- popularizace – Stand Up Paddleboardingu s vůní adrenalinu a romantiky

Místo: Zlatá Koruna – Boršov n. Vltavou

Datum: 20. června 2020

Čas startu: 11:00

Pořadatel: Obec Boršov nad Vltavou

Startovné: 250 Kč

Prezentace – do 10:30 včetně zaplacení startovného, od 10:40 meeting, v 11:00 hromadný start na pravém břehu řeky v kempu ve Zlaté Koruně. Prezentace začíná od 8:00 v cíli, v Ká-servis, půjčovně lodí a raftů, Poříčská 159, Boršov nad Vltavou. V 9:30 následuje přesun odprezentovaných závodníků do místa startu, kde bude dokončena prezentace do 10:30.

Trat' – úsek řeky Vltavy mezi Zlatou Korunou a Boršovem nad Vltavou o délce 21 km. Na jezu v Březí se na pravém břehu přenáší SUP, dále se jede k železničnímu mostu, pilíř železničního mostu se objede zleva (pravá ruka blíže pilíři) a proti proudu řeky se dojede do přístaviště půjčovny lodí Ká-servis na pravém břehu řeky.

Kategorie – základní kategorie je muži-ženy a další dělení v základních kategoriích dle libovolných SUPů (pevné i nafukovací) délky max. 14'0":

ELITE – maximální délka 14'00" pevné, šířka neomezena

SPORT – maximální délka 14'00" pouze nafukovací, šířka neomezena

HOBBY – délka pod 12'0" pevné i nafukovací, šířka neomezena

Každý závodník musí podepsat formulář týkající se jeho zdravotního stavu, zúčastňuje se na vlastní nebezpečí.

Plovací vesta, ochranná přilba a obuv chránící prsty u nohou povinná.

Organizace:

Závodníci mohou dojet do Zlaté Koruny vlakem, autobusem od Ká-servisu v Boršově nad Vltavou. Závodníci přijíždějící do Zlaté Koruny autem, nechávají vůz na parkovišti. V místě startu pořadatel shromáždí věci závodníků v označených zavazadlech a odveze je do cíle.

Občerstvení po závodě bude připraveno v cíli. Za posledním závodníkem, vždy na konci závodního pole popluje sběrací raft organizátorů.

Každý účastník dostane pamětní medaili, vítězové kategorií věcné ceny. Pro každého účastníka je připraveno občerstvení.

Kontakt:

Obec Boršov nad Vltavou

Obecní 52, 373 82

Boršov nad Vltavou

mail: starosta@borsovnvlt.cz

mobil: 734 385 498

Mgr. Jan Zeman
starosta obce
Boršov nad Vltavou

PODĚKOVÁNÍ ZA SVOBODU

V neděli 17. listopadu 2019 jsme si netradičně připomněli události staré třicet let. Do zrevitalizovaného parku v Poříčí jsme vrátili sochu Svatého Leopolda III.

Článek píšu shodou okolností 4. prosince, přesně třicet let od okamžiku, kdy jsme mohli bez výjezdní doložky svobodně překročit zadrátované západní hranice. Zbavili jsme se balastu třídní ideologie a dnes bohužel zapomínáme, že tím očistným procesem prošel již notně unavený celý východní blok, že tomu hodně napomohli právě naši sousedé, v našem případě Rakušané. Bylo to Rakousko, které přijalo statisíce českých exulantů po roce 1948 a 1968, byl to rakouský rozhlas, televize a nákupní katalogy, které nám pootevíraly zadrátované hranice, byli to Rakušané, kdo první otevřel hraniční závory. Za třicet let jsme se stali standardní středoevropskou demokracií se všemi klady i zápory a máme se dobře, což si část české populace odmítá připustit. Stěžování je přeci mnohem zajímavější ...

U nás v Boršově nad Vltavou v Poříčí byl po dlouhá desetiletí devastován starý zámek, u kterého stávala hodně poškozená socha Sv. Leopolda. Socha zmizela po roce 1989, aby se zázračně objevila v lapidáriu soch v Borovanech.

Svatý Leopold je rakouský zemský patron, který žil v letech 1073 – 1136. Moudrý markrabě měl 18 dětí, založil kláštery Mariazell, Klosterneuburg a Heiligenkreuz. Zemřel po úrazu na honu 15. listopadu. Vedle uctívaného patrona Rakouska se stal ještě patronem houbářů a zpracovatelů zvěřiny. Sv. Leopold bývá zobrazován jako moudrý, vševídnoucí vévoda s mečem a štítem, se symbolickou stavbou jako zakladatel a ochránce. Zdánlivě obyčejný život markraběte, který v neklidných dobách zajistil své zemi čtyřicet let míru a stability, učinil ji silnou, a to již tak obyčejné není.

Do parku jsme umístili moderní sochu Sv. Leopolda od akademického sochaře Petra Fidiricha. Na terakotové plastice jsou jasně či-

telné atributy světce: oko moudrého panovníka se stylizovanou korunou a helmicí, s mečem, který nemusel tasit, štítem s rakouskou trikolórou a symbolickou bránou u nohou s trojitým ostěním, založil přeci tři významné kláštery. Rozhodli jsme se pro originální soudobé výtvarné pojetí, nikoliv pro odlitek z východoasijské tržnice. Žijeme přeci ve 21. století a jsme to my, kdo necháváme odkaz budoucím generacím, a vracet se k líbivému stylu po genocidách, které doprovázely celé 20. století je nemožné.

Jsem rád, že jsme zvolili právě tuto formu a nebáli jsme se v dnešní rozjitřené době poděkovat za svobodu našim sousedům a světovým velmocem, které ke konci krátkého (1914-1989) a krvavého století našly odvahu a ustoupily ze svých mocenských postů, právě tímto symbolickým způsobem.

**Jen hrdý a svobodný národ
si dovolí vzdát hold tomu,
co svaté jeho sousedům.**

Jan Zeman,
starosta

(akce se zúčastnilo 80 příznivců a vedle starosty obce promluvil emeritní honorální konzul Rakouska Lubomír Sýkora a zástupce investora rekonstruovaného zámku Petr Neubauer, vedle české hymny zazněla poprvé v naší obci hymna EU – Óda na radost)

Když se z koníčka stane kůň

Hrdinou dnešního povídání je teprve 23 letý mladý muž. Vysoký, urostlý, s milým úsměvem a veselými očima. Jmenuje se Josef Ludačka, všichni známí i rodina mu říkají Pepín. Zřejmě i proto, aby ho odlišili od otce Josefa. V Boršově nad Vltavou je jeho jméno dobře známé. Už od malička si ho zasvěcení spojují se sportem. V 9 letech byl prvním členem nově založeného oddílu Sokol karate. Tento sport mu učaroval a pod vedením trenéra a zakladatele oddílu Miroslava Hýska v něm brzy získal cenné trofeje. Už v 11 letech se stal vítězem Word cupu ve Švédsku, o 5 let později pak dorosteneckým mistrem republiky a v roce 2015 reprezentoval ČR na MS juniorů ve španělském Madridu. Karate jako sport se skládá z 3 částí, Pepín se zaměřil na kumite (組手), což znamená zápas, a jde vlastně o polokontaktní boj s pravidly a bodovanými technikami. Např. 2 body za kop soupeře do zad apod. Aktivně Pepín sportoval do r. 2016, poté se stal v domovském oddíle trenérem mládeže. Spolupodílel se na trénování budoucích mistrů ČR Ondry Bednáře, Daniela Stránského a Adama Nejedlého. Z děvčat vzpomíná na úspěchy Viktorky Hoškové, Agátky Novákové a mnoha dalších.

Pepín vystudoval SZŠ v Českých Budějovicích obor sportovní a rekondiční masér. Po dokončení studia se této činnosti přibližně 3 roky věnoval, přiznává, že ho v tomto ohledu určitě ovlivnila jeho babička (Mirka Zavoralová). Od r. 2019 je spolumajitelem taxislužby GO TAXI České Budějovice.

Sport je pro něj trvalým životním průvodcem. V Boršově založil tzv. kruhové tréninky, které jsou zaměřeny na všestranné posilování těla a jsou mezi mladými i dříve narozenými muži i ženami velmi oblíbené. Jeho životním krédem je být úspěšný a stát na vlastních nohách, mít čas na své blízké a své koníčky, zejména sport. V současné době objevil Pepín krásu crossfitu, mladého sportovního odvětví, které je také zaměřeno na komplexní fyzickou zdatnost. Jak jinak? Opět závodí! A jak jinak? Opět vyhrává. A opět 1. místo, tentokrát v závodě B cross Challenge 2019. Za svou sportovní kariéru vybojoval Pepín 99 medailí, ta stá na něj určitě ještě čeká, má i sbírku cenných pohárů.

A ještě jedno vítězství Pepín letos získal. Cenu obce Boršov nad Vltavou 2020. Za to, jak tuto obec reprezentoval, si ji bezesporu zaslouží. Pepín, gratulujeme!!!

ÚTÁNÍ PRÁZDNIN

VE FARSKÉ ZAHRADE

pátek 19.6.2020 od 17:00

*zábavný program a soutěže pro děti
malování na obličej
živá hudba a DJ Arnošt*

*Pečené prasátko
Studené pivo (pivovar Čížová)
Limonády a Boršovské palačinky*

Přijď te posedět a pobavit se na první letní boršovský piknik

Vezměte ratolesti, kamarády a známé a přijďte do Farské zahrady na první letní piknik. Nezapomeňte piknikovou deku a dobrou náladu. Pro děti jsme připravili zábavný program a soutěže o ceny. A ti odvážnější můžou vyrazit i v hippie stylu a na místě si pak nechat vyzdobit obličej krásným obrázkem.

Těšíme se na Vás
spolek Boršováci

ALL - SERVICE

608 794 000

PRŮMYSLOVÉ CHLAZENÍ, KLIMATIZACE

boxy, vitríny, zmrzlinové stroje, gastro zařízení

ČESKÁ TEPELNÁ ČERPADLA

topí i chladí

REVIZE

elektroinstalací, hromosvodů, chladicích okruhů

Kardio cvičení v Boršově
každý ČTVRTEK
18 hod.

přidej se k nám
Habermannův sad

na sebe sportovní oblečení s sebou pití a podložku

UHELNÉ SKLADY
BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY PALIV
od 1. 6. do 31. 8. 2020

Nabízíme sortiment:

- černé a hnědé uhlí, brikety, koks
- štípané palivové dřevo
- pisky, drtě, šterky a okrasné kačírky
- mulčovací kůra, zahradní zemina

Nabízíme služby:

- doprava sklápěč a kontejner 5 t
- odvoz sutí a výkopu na skládku
- přistavení a pronájem kontejnerů

NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

☎ **387 250 500, 602 409 423** ☎

Otevírací doba a rozvoz
Po – Pá 7.00 – 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

Zahrady

OUPIČ

Kompletní realizace zahrad a mnoho
dalších činností v zahradnických pracích.

Kvalita a dobrá cena.

Tel.: 604 231 577

www.zahradyoupic.cz

REALIZACE A ÚDRŽBA ZAHRAD

- PLETÍ ZÁHONŮ
- SEKÁNÍ TRÁVNÍKŮ
- STŘÍHÁNÍ KEŘŮ A ŽIVÝCH PLOTŮ
- CELOROČNÍ ÚDRŽBA ZAHRAD

HANA BARTYZALOVÁ

České Budějovice

723 528 871

zahrady.bartyzalova@seznam.cz

**Prodejna Centrum smíšené zboží nabízí mimo běžný sortiment
AKTUÁLNÍ sezónní zboží.**

- Pěstování** – muškáty, letničky, sazenice, semena, travní směs.
Ochrana rostlin – postřiky, hnojiva.
Zahrada – substráty, rašelina, kůra, textilie, truhlíky, květináče, bazénová chemie apod.
Práce na zahradě – ředidla, brusné papíry, stříkací pistole, struny, hrábě a jiné nářadí.
Zavařování – víčka, sklenice, potravinové přípravky aj.
Odpočinek – nafukovací bazénky, míče, rukávky, kruhy, pistolky na vodu, míče, společenské hry, časopisy, formičky, hrabičky, lopatky a jiné nářadí na písek.
Grilování – uhlí, brikety, alobal, misky, ubrusy plastové.
Postřiky – hmyz, hlemýždi, mravenci, klíšťata.
Domácí mazlíčci – konzervy, pamlsky, granule, hračky apod.
Galanterie – nitě, zipy, tkalouny, stuhy apod.

Najdete nás naproti Obecnímu úřadu Včelná!!!

Tel. č. 387 250 213

Prodejní doba **Pondělí - Pátek:** 8 - 17

Sobota: 8 - 11

Neděle: ZAVŘENO

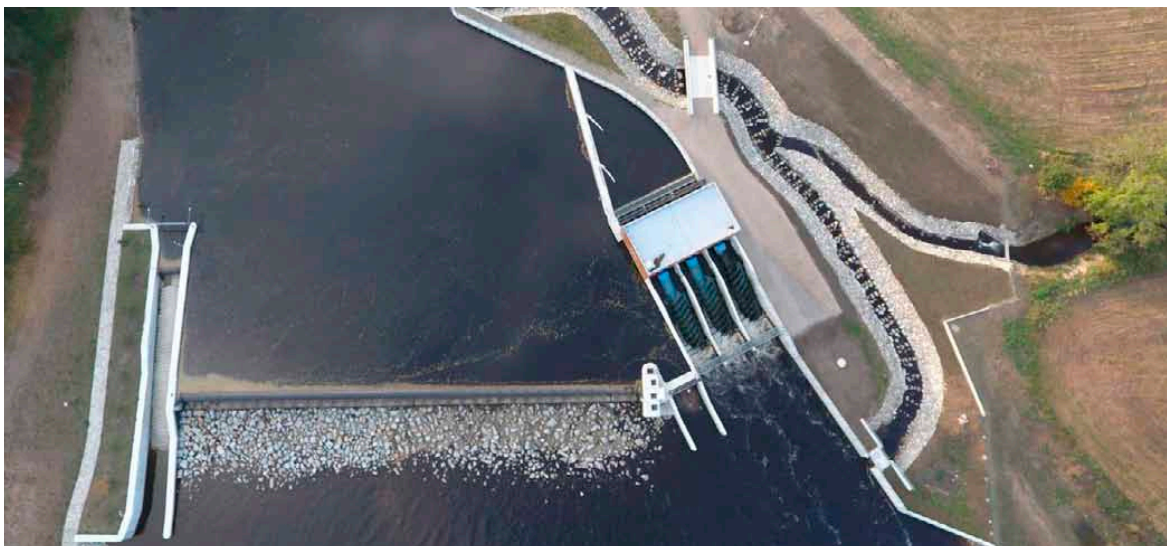
Boršovské fotostřípky

MALÁ VODNÍ ELEKTRÁRNA PLANÁ (MVE)

Vodní energie je považována za perspektivní obnovitelný zdroj. Potenciál vodních toků pro stavbu velkých vodních elektráren je v České republice již vyčerpán. Jaká je budoucnost malých vodních elektráren ukáže až čas. Jisté však je, že patří k neekologičtějším energetickým zdrojům. Jednu takovou najdete v Plané,

na katastru naší obce. Při malém rozdílu vodních hladin, jako v tomto případě, se používají jako turbíny Archimédovy šrouby, které jsou dobře viditelné na posledních dvou obrázcích. Klasické elektrárny pak používají turbínu Francisovu, Kaplanovu nebo Peltonovu.

Jan Zeman

Boršovský zpravodaj vydává obec Boršov nad Vltavou. Přináší informace občanům obcí Boršov nad Vltavou, Poříčí, Jamné a Záhorčice.

Dotazy, připomínky a příspěvky zasílejte na adresu **Obec Boršov nad Vltavou, Obecní 52, 373 82, Boršov nad Vltavou** nebo e-mail: mistostarostka@borsovnvl.cz. **Děkujeme všem za příspěvky a informace.**

Evidenční číslo: MK ČR 17525. Náklad 750 ks. Distribuováno zdarma. Sazba, grafická úprava a tisk: TYPODESIGN s.r.o.,

Dodané texty neprocházejí korekturami a textovými úpravami.